

บทที่ 4 ผลการวิจัย

การวิเคราะห์ข้อมูล ด้วยกระบวนการและวิธีการดังได้กล่าวมาแล้ว
ในบทที่ 3 เรื่อง "การศึกษาการรับรู้ประโยชน์จากละครโทรทัศน์ของผู้หญิงใน
กรุงเทพมหานคร" ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลโดยแบ่งตารางนำ
เสนอออกเป็น 5 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ลักษณะทั่วไปของผู้ชมหญิง โดยค่าร้อยละ
(Percentage) และค่าเฉลี่ย (Mean) คือ

- 1.1 อายุของผู้ชมหญิง
- 1.2 ระดับการศึกษาของผู้ชมหญิง
- 1.3 ภูมิลำเนาเดิมของผู้ชมหญิง
- 1.4 อาชีพของผู้ชมหญิง
- 1.5 รายได้ต่อเดือนของผู้ชมหญิง
- 1.6 สถานภาพทางครอบครัวของผู้ชมหญิง

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์พฤติกรรมการรับชมละครของผู้ชมหญิง
โดยค่าร้อยละ (Percentage) และค่าเฉลี่ย (Mean) คือ

- 2.1 เวลาที่เปิดรับชมละครโทรทัศน์
- 2.2 ความบ่อยครั้งในการเปิดรับชมละครโทรทัศน์
- 2.3 ระยะเวลาในการเปิดรับชมละครโทรทัศน์
- 2.4 สถานที่เปิดรับชมละครโทรทัศน์
- 2.5 เหตุผลสำคัญในการชมละครโทรทัศน์

- 2.6 รูปแบบละครโทรทัศน์ที่ชอบชม
- 2.7 เนื้อหาละครโทรทัศน์ที่ชอบชม
- 2.8 สาเหตุของการชอบชมละครโทรทัศน์
- 2.9 การนำสิ่งที่ได้รับจากละครโทรทัศน์ไปสนทนา

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์การรับรู้ประโยชน์จากการเปิดรับชมละครโทรทัศน์ของผู้ชมหญิงโดยค่าร้อยละ และค่าเฉลี่ยคือ

- 3.1 การรับรู้ประโยชน์ด้านคุณลักษณะส่วนตัวของผู้หญิง
- 3.2 การรับรู้ประโยชน์ด้านชีวิตและครอบครัว
- 3.3 การรับรู้ประโยชน์ด้านการมีส่วนร่วมในสังคม

ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์ ความพึงพอใจที่ได้รับจากการชมละครโทรทัศน์ของผู้ชมหญิงโดยค่าร้อยละ และค่าเฉลี่ย คือ

- 4.1 ความพึงพอใจด้านการบันเทิง
- 4.2 ความพึงพอใจด้านการเป็นกิจวัตรประจำวัน
- 4.3 ความพึงพอใจด้านช่วงเวลา
- 4.4 ความพึงพอใจด้านการนำไปใช้ประโยชน์ทางสังคม
- 4.5 ความพึงพอใจด้านการลดความตึงเครียด
- 4.6 ความพึงพอใจด้านการหลีกเลี่ยงความเบื่อหน่าย
- 4.7 ความพึงพอใจด้านการช่วยแก้ปัญหาในชีวิต

ตอนที่ 5 ผลการทดสอบสมมติฐาน

5.1 ทดสอบสมมติฐาน โดยการวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation Coefficient) เพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต้นและตัวแปรตาม

5.2 ทดสอบสมมติฐาน โดยวิธีวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณเพื่อหากลุ่มตัวแปรอิสระ ที่จะร่วมกันอธิบายความพึงพอใจจากการชมละครโทรทัศน์ของผู้หญิงในกรุงเทพมหานคร (Multiple Regression Analysis)

5.3 ทดสอบสมมติฐาน โดยวิธีวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณเพื่อหากลุ่มตัวแปรอิสระ ที่จะร่วมกันอธิบายการรับรู้ประโยชน์จากการชมละครโทรทัศน์ของผู้หญิงในกรุงเทพมหานคร (Multiple Regression Analysis)

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 ลักษณะทั่วไปของผู้ชมหญิง จากข้อมูลของผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 323 คน สามารถแจกแจงได้ดังตารางต่อไปนี้

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 1 แสดงจำนวนและร้อยละ จำแนกตามอายุ

อายุ	จำนวน	ร้อยละ
18-25 ปี	154	47.7
26-35 ปี	109	33.7
36-45 ปี	48	14.9
46-49 ปี	12	3.7
รวม	323	100.0

ค่าเฉลี่ย = 28.01

จากตารางที่ 1 พบว่า กลุ่มผู้ชมทั้งหมดนั้นมีอายุระหว่าง 18-25 ปี มากเป็นอันดับหนึ่ง คือ ร้อยละ 47.7 รองลงมาคือ อายุระหว่าง 26-35 ปี ร้อยละ 33.7 และมีอายุระหว่าง 36-45 ปี ร้อยละ 14.9 และอายุระหว่าง 46-49 ปี ร้อยละ 3.7 ตามลำดับ โดยมีอายุเฉลี่ย 28.01 ปี

ตารางที่ 2 แสดงจำนวนและร้อยละ จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
ไม่ได้เรียนหนังสือ	6	1.9
ประถมศึกษา	34	10.5
มัธยมศึกษา, ปวช., ปวท.	136	42.1
อนุปริญญา, ปวส.	52	16.1
ปริญญาตรี	86	26.6
สูงกว่าปริญญาตรี	9	2.8
รวม	323	100.0

จากตารางที่ 2 พบว่า ผู้ชมหญิงมีระดับการศึกษาชั้นมัธยมศึกษา ปวช. ปวท. มากที่สุดคือร้อยละ 42.1 อันดับสองคือระดับปริญญาตรี ร้อยละ 26.6 รองลงมาคือ ระดับอนุปริญญา ปวส. ประถมศึกษา สูงกว่าปริญญาตรีและไม่ได้เรียนหนังสือ ร้อยละ 16.1 ร้อยละ 10.5 ร้อยละ 2.8 และร้อยละ 1.9 ตามลำดับ

ตารางที่ 3 แสดงจำนวนและร้อยละ จำแนกตามภูมิภาคเดิม

ภูมิภาคเดิม	จำนวน	ร้อยละ
กทม.	139	43.0
ภาคกลาง (ยกเว้น กทม.)	92	28.5
ภาคเหนือ	24	7.4
ภาคใต้	21	6.5
ภาคตะวันออก	29	9.0
ภาคตะวันตก	6	1.9
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	12	3.7
รวม	323	100.0

จากตารางที่ 3 พบว่า ผู้ชมหญิงมีภูมิภาคเดิมอยู่ที่กรุงเทพมหานคร มากเป็นอันดับหนึ่ง คือร้อยละ 43.0 อันดับสองคือ ภาคกลาง ร้อยละ 28.5 รองลงมา คือภาคตะวันออก มีร้อยละ 9.0 ส่วนที่เหลือคือ ภาคเหนือ ภาคใต้ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือและภาคตะวันตก มีร้อยละ 7.4, 6.5, 3.7 และ 1.9 ตามลำดับ

ตารางที่ 4 แสดงจำนวนและร้อยละ จำแนกตามอาชีพ

อาชีพ	จำนวน	ร้อยละ
แม่บ้าน	19	5.9
รับราชการและรัฐวิสาหกิจ	90	27.9
พนักงานบริษัท	109	33.7
ธุรกิจส่วนตัว	20	6.2
รับจ้าง	30	9.3
นักศึกษา	55	17.0
อื่น ๆ	-	-
รวม	323	100.0

จากตารางที่ 4 พบว่า ผู้ชมหญิงในกรุงเทพมหานคร มีอาชีพเป็นพนักงานบริษัทมากเป็นอันดับหนึ่ง คือร้อยละ 33.7 อันดับ 2 คือรับราชการและรัฐวิสาหกิจร้อยละ 27.9 อันดับสามคือ อาชีพนักศึกษา ร้อยละ 17.0 รองลงมา คืออาชีพรับจ้าง ร้อยละ 9.3 ทำธุรกิจส่วนตัว ร้อยละ 6.2 และอาชีพแม่บ้าน ร้อยละ 5.9

ตารางที่ 5 แสดงจำนวนและร้อยละ จำแนกตามรายได้

รายได้	จำนวน	ร้อยละ
น้อยกว่า 3,000 บาท	54	16.7
3,001-6,000 บาท	121	37.5
6,001-10,000 บาท	83	25.7
10,001-15,000 บาท	39	12.1
มากกว่า 15,000 บาท	26	8.0
รวม	323	100.0

จากตารางที่ 5 พบว่าผู้ชมหญิงส่วนใหญ่มีรายได้อยู่ที่ระดับ 3,001-6,000 บาท มากที่สุดคือ ร้อยละ 37.5 รองลงมาคือ ที่ระดับ 6,001-10,000 บาท ร้อยละ 25.7 และที่ช่วงน้อยกว่า 3,000 บาท ช่วง 10,001-15,000 บาท มากกว่า 15,000 บาท มีร้อยละ 16.7, 12.1 และ 8.0 ตามลำดับ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 6 แสดงจำนวนและร้อยละ จำแนกตามสถานภาพทางครอบครัว

สถานภาพทางครอบครัว	จำนวน	ร้อยละ
โสด	198	61.3
หย่าร้าง	11	3.4
แต่งงานแล้ว	103	31.6
แยกกันอยู่	12	3.7
รวม	323	100.0

จากตารางที่ 6 พบว่า ผู้ชมหญิงส่วนใหญ่ มีสถานภาพทางครอบครัวที่เป็นโสด เป็นอันดับหนึ่ง คือร้อยละ 61.3 รองลงมา คือสถานภาพแต่งงานแล้ว ร้อยละ 31.6 และสถานภาพแยกกันอยู่ กับหย่าร้าง คือร้อยละ 3.7 และ 3.4 ตามลำดับ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์พฤติกรรมการเข้าชมละครของผู้หญิงในกรุงเทพมหานคร

ตารางที่ 7 แสดงจำนวนและร้อยละ จำแนกตามเวลาที่เปิดเข้าชมละครโทรทัศน์

เวลาที่เปิดเข้าชม	จำนวน	ร้อยละ
06.00-12.00 น.	8	2.5
12.00-16.00 น.	11	3.4
16.00-19.00 น.	33	10.2
20.30-23.00 น.	253	78.3
23.00 น.-ปิดสถานี	18	5.6
รวม	323	100.0

จากตารางที่ 7 พบว่าผู้ชมหญิงเปิดเข้าชมละครในช่วงเวลา 20.30-23.00 น. มากที่สุดถึงร้อยละ 78.3 อันดับสองคือ ช่วง 16.00-19.00 น. ร้อยละ 10.2 รองลงมาคือ ช่วง 23.00 น.-ปิดสถานี ร้อยละ 5.6 และในช่วงเวลา 12.00-16.00 น. ร้อยละ 3.4 ส่วนช่วงเวลา 06.00-12.00 น. จะเปิดเข้าชมละครน้อยที่สุดคือ ร้อยละ 2.5

ตารางที่ 8 แสดงจำนวนและร้อยละ จำแนกตามความบ่อยครั้งในการเปิดรับชม

ความบ่อยครั้ง	จำนวน	ร้อยละ
มากกว่า 5 ครั้ง/สัปดาห์	183	56.7
มากกว่า 3-4 ครั้ง/สัปดาห์	82	25.4
มากกว่า 1-2 ครั้ง/เดือน	36	11.1
มากกว่า 2-3 ครั้ง/เดือน	22	6.8
1 ครั้ง/เดือน	-	-
รวม	323	100.0

จากตารางที่ 8 พบว่า ผู้ชมหญิงเปิดรับชมละครโทรทัศน์มากกว่า 5 ครั้ง/สัปดาห์ เป็นอันดับหนึ่งคือ ร้อยละ 56.7 อันดับสองคือ มากกว่า 3-4 ครั้ง/สัปดาห์ ร้อยละ 25.4 รองลงมาคือ มากกว่า 1-2 ครั้ง/สัปดาห์ ร้อยละ 11.1 และ มากกว่า 2-3 ครั้ง/เดือน ร้อยละ 6.8 และไม่มีผู้ชมละคร 1 ครั้ง/เดือน

ตารางที่ 9 แสดงจำนวนและร้อยละ จำแนกตามระยะเวลาในการเปิดรับชมละคร

ระยะเวลา	จำนวน	ร้อยละ
น้อยกว่า 1/2 ชม./ครั้ง	18	5.6
มากกว่า 1/2-1 ชม./ครั้ง	64	19.8
มากกว่า 1-2 ชม./ครั้ง	86	26.6
มากกว่า 2-3 ชม./ครั้ง	77	23.8
มากกว่า 3 ชม./ครั้ง	78	24.1
รวม	323	100.0

จากตารางที่ 9 พบว่า จำนวนระยะเวลาในการเปิดรับชมละคร โทรทัศน์ของผู้ชมหญิงมากที่สุดคือ มากกว่า 1-2 ชม./ครั้ง ร้อยละ 26.6 รองลงมาคือ มากกว่า 3 ชม./ครั้ง ร้อยละ 24.1 และร้อยละ 23.8 ของระยะเวลา มากกว่า 2-3 ชม./ครั้ง อีกร้อยละ 19.8 คือการเปิดชมละครมากกว่า 1/2-1 ชม./ครั้ง และน้อยกว่า 1/2 ชม./ครั้ง คือ ร้อยละ 5.6

ตารางที่ 10 แสดงจำนวนและร้อยละ จำแนกตามระดับความบ่อยครั้งและระยะเวลาในการเปิดรับชมละครโทรทัศน์

ระดับความบ่อยครั้งและเวลา	จำนวน	ร้อยละ
น้อย	35	10.8
ปานกลาง	170	52.7
มาก	118	36.5
รวม	323	100.0

จากตารางที่ 10 พบว่า ผู้ชมหญิงมีพฤติกรรมการเปิดรับชมละครโทรทัศน์ในระดับปานกลางมากที่สุด คือ ร้อยละ 52.7 รองลงมาคือ ระดับมาก ร้อยละ 36.7 และระดับน้อย ร้อยละ 10.8

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 11 แสดงจำนวนร้อยละ จำแนกตามสถานที่ที่เปิดรับชมละคร

สถานที่	จำนวน	ร้อยละ
ที่บ้าน	270	83.6
หอพัก/บ้านเช่า	31	9.6
บ้านเพื่อน	5	1.5
ร้านค้า/อาหาร	5	1.5
สถานที่ทำงาน	12	3.7
อื่น ๆ	-	-
รวม	323	100.0

จากตารางที่ 11 พบว่า สถานที่ที่ผู้ชมหญิงเปิดรับชมละครที่บ้านมากเป็นอันดับหนึ่งคือ ร้อยละ 83.6 รองลงมาคือ ที่หอพัก สถานที่ทำงาน ร้านค้า และบ้านเพื่อน คือ ร้อยละ 9.6, 3.7 และ 1.5 ตามลำดับ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 12 แสดงจำนวนและร้อยละ จำแนกตามเหตุผลที่เปิดรับชมละคร

เหตุผล	จำนวน	ร้อยละ
บันเทิง	144	44.6
สนทนา	20	6.2
ใช้เวลาว่าง	47	14.6
รับรู้ประโยชน์เรื่องต่าง ๆ	75	23.2
ความเคลื่อนไหวในวงการบันเทิง	31	9.6
อื่น ๆ	6	1.9
รวม	323	100.0

จากตารางที่ 12 พบว่า ผู้ชมหญิงเปิดรับชมละครโทรทัศน์เพื่อความบันเทิงมากเป็นอันดับหนึ่งคือร้อยละ 44.6 อันดับสอง เพื่อรับรู้ประโยชน์เรื่องต่าง ๆ ร้อยละ 23.2 รองลงมาคือ เปิดรับชมละครโทรทัศน์เพื่อการใช้เวลาว่าง ร้อยละ 14.6 และเพื่อทราบความเคลื่อนไหวในวงการบันเทิง เพื่อการสนทนา และอื่น ๆ ตามลำดับ

ตารางที่ 13 แสดงจำนวนและร้อยละ จำแนกตามรูปแบบละครที่ชอบมากที่สุด

รูปแบบละคร	จำนวน	ร้อยละ
จบในตอน	104	32.2
หลายตอนจบ	167	51.7
โอกาสพิเศษ	35	10.8
อื่น ๆ	17	5.3
รวม	323	100.0

จากตารางที่ 13 พบว่า ผู้ชมหญิงชอบชมละครในรูปแบบหลายตอนจบมากที่สุดคือ ร้อยละ 51.7 รองลงมาคือรูปแบบจบในตอนร้อยละ 32.2 และรูปแบบโอกาสพิเศษ ร้อยละ 10.8

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 14 แสดงจำนวนและร้อยละ จำแนกตามเนื้อหาละครที่ชอบมากที่สุด

เนื้อหา	จำนวน	ร้อยละ
ชีวิตรัก	58	18.0
เพลง	8	2.5
ชีวิตการต่อสู้	39	12.1
ตลก/เบาสมอง	135	41.8
อาชญากรรม/สืบสวน	40	12.4
ไซส์ศาสตร์/ลึกลับ	9	2.8
ประวัติศาสตร์/ชีวประวัติบุคคล	13	4.0
จักร ๆ วงศ์ ๆ/ตำนานพื้นบ้าน	14	4.3
อื่น ๆ	7	2.1
รวม	323	100.0

จากตารางที่ 14 พบว่า ผู้ชมหญิงชอบชมละครที่มีเนื้อหาตลกเบาสมอง มากเป็นอันดับหนึ่งคือร้อยละ 41.8 อันดับสอง คือ เนื้อหาด้านชีวิตรัก ร้อยละ 18.0 ส่วนเนื้อหาด้านประวัติศาสตร์ และจักร ๆ วงศ์ ๆ ร้อยละ 4.0 และ 4.3 เนื้อหาด้านเพลงมีร้อยละ 2.5 สำหรับเนื้อหาอาชญากรรมและชีวิตการต่อสู้ ร้อยละ 12.4 และร้อยละ 12.1 ตามลำดับ

ตารางที่ 15 แสดงจำนวนและร้อยละ จำแนกตามสาเหตุการชอบชมละครโทรทัศน์

สาเหตุที่ชมละคร	เป็นสาเหตุ		ไม่ใช่สาเหตุ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
เนื้อหาดี	225	69.7	98	30.3
นักแสดงมีความสามารถ	98	30.3	225	69.7
เป็นนักแสดงที่ชอบ	138	42.7	185	57.3
นักแสดงเป็นที่นิยม	41	12.4	282	87.3
การผลิตมีคุณภาพ	124	38.4	199	61.6
เคยชอบเมื่อเป็นนวนิยาย	65	20.1	258	79.9
ชื่นชอบผู้ประพันธ์	26	8.0	297	92.0
ชื่นชอบผู้ผลิต	33	10.2	290	89.8
มีการทำโฆษณาดี	61	18.9	262	81.8
สมาชิกในที่พักเปิดชม	53	16.4	270	83.8
เหตุผลอื่น	8	2.5	315	97.5

จากตารางที่ 15 พบว่า ผู้ชมหญิงชอบชมละครโทรทัศน์เพราะมีเนื้อหาดีมากที่สุด คือ ร้อยละ 69.7 อันดับสอง คือ ชื่นชอบนักแสดง ร้อยละ 42.7 รองลงมาคือ การผลิตมีคุณภาพและนักแสดงมีความสามารถ ร้อยละ 38.4 และร้อยละ 30.3 ตามลำดับ สำหรับการชมเพราะชื่นชอบเมื่อเป็นนวนิยายมีร้อยละ 20.1 และมีการทำโฆษณาดี ร้อยละ 18.9 สมาชิกในที่พักเปิดชม มีร้อยละ 16.4 นักแสดงเป็นที่นิยมมีร้อยละ 12.4 ชื่นชมผู้ผลิตมีร้อยละ 10.2 ชื่นชอบผู้ประพันธ์ มีร้อยละ 8.0 และเหตุผลอื่น ๆ มีร้อยละ 2.5

ตารางที่ 16 แสดงจำนวนและร้อยละ จำแนกตามระดับความมากน้อยในการนำสิ่งที่ได้รับจากการชมละครไปสนทนากับบุคคลต่าง ๆ

ประเภทบุคคล	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่เคย	ไม่ตอบ
พูดคุยกับเพื่อน	30.3 (98)	26.6 (86)	30.3 (98)	12.1 (39)	0.6 (2)	-
พูดคุยกับครอบครัว	11.8 (38)	22.0 (71)	39.0 (126)	23.5 (76)	3.7 (12)	-
พูดคุยกับสมาชิกในหอ	2.8 (9)	3.7 (12)	10.2 (33)	10.2 (33)	50.5 (163)	22.6 (73)
รวม	14.9	17.5	26.5	15.3	18.3	7.5

จากตารางที่ 16 พบว่า ผู้ชมหญิงนำสิ่งที่ได้รับจากการชมละครไปพูดคุยกับเพื่อน ในระดับมากที่สุดและระดับปานกลางเท่ากันร้อยละ 30.3 นำไปพูดคุยกับครอบครัวในระดับปานกลางร้อยละ 39.0 ไม่เคยนำไปพูดคุยกับสมาชิกในหอพัก ร้อยละ 50.5 และไม่ตอบแบบสอบถามในส่วนของ การนำไปพูดคุยกับสมาชิกในหอพักร้อยละ 22.6

ตารางที่ 17 แสดงค่าเฉลี่ย จำแนกตามการนำสิ่งที่ได้รับจากการชมละครไป
สนทนากับบุคคลต่าง ๆ

ประเภทบุคคล	ค่าเฉลี่ย	ความหมาย
พูดคุยกับเพื่อน	3.74	มาก
พูดคุยกับครอบครัว	3.16	ปานกลาง
พูดคุยกับสมาชิกในหอ	1.68	ปานกลาง
รวม	2.86	ปานกลาง

จากตารางที่ 17 พบว่า ผู้ชมหญิงมีการนำสิ่งที่ได้รับจากการชมละครไปสนทนากับบุคคลต่าง ๆ อยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 2.86 โดยมีการนำไปสนทนากับเพื่อนอยู่ในระดับมากคือ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.74 นำไปสนทนากับครอบครัวอยู่ในระดับปานกลางคือ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.16 และนำไปสนทนากับสมาชิกในหอพักอยู่ในระดับปานกลางคือ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.68

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตอนที่ 3 แสดงตารางการรับรู้ประโยชน์จากการเปิดรับชมละครโทรทัศน์ ในด้านคุณลักษณะส่วนตัว การดำรงชีวิต และการมีส่วนร่วมในสังคมดังนี้

ตารางที่ 18 แสดงจำนวนและร้อยละ จำแนกตามระดับความมากน้อยกับการรับรู้ประโยชน์ด้านคุณลักษณะส่วนตัวของผู้หญิง

การรับรู้ประโยชน์ด้านคุณลักษณะส่วนตัว	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่ได้รับ
เรื่องสุขภาพอนามัย	6.8 (22)	22.9 (74)	37.5 (121)	26.3 (85)	6.5 (21)
การประกอบอาชีพ	4.3 (1.4)	22.9 (74)	47.7 (154)	20.7 (67)	4.3 (14)
การดำเนินชีวิต	16.4 (53)	29.7 (96)	39.6 (128)	13.0 (42)	1.2 (4)
การศึกษา	8.7 (2.8)	26.3 (85)	43.3 (140)	16.1 (52)	5.6 (18)
วิธีการตัดสินใจแก้ปัญหา	8.7 (28)	22.9 (74)	44.9 (145)	18.0 (58)	5.6 (18)

จากตารางที่ 18 พบว่า ผู้ชมหญิงมีการรับรู้ประโยชน์เรื่องสุขภาพอนามัยอยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 37.5 และในเรื่องการประกอบอาชีพ อยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 47.7 ด้านการดำเนินชีวิต อยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 39.6 ด้านการศึกษาอยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 43.3 และด้านวิธีการตัดสินใจในระดับปานกลาง ร้อยละ 44.9

ตารางที่ 19 แสดงค่าเฉลี่ย จําแนกตามการรับรู้ประโยชน์ด้านคุณลักษณะส่วนตัว

การรับรู้ประโยชน์ ด้านคุณลักษณะส่วนตัว	ค่าเฉลี่ย	ความหมาย
เรื่องสุขภาพอนามัย	2.97	ปานกลาง
การประกอบอาชีพ	3.02	ปานกลาง
การดำเนินชีวิต	3.47	ปานกลาง
การศึกษา	3.16	ปานกลาง
การแก้ไข้ปัญหา	3.11	ปานกลาง
รวม	3.15	ปานกลาง

จากตารางที่ 19 พบว่า ผู้ชมหญิงมีการรับรู้ประโยชน์จากการชมละครด้านคุณลักษณะส่วนตัวในเรื่องการดำเนินชีวิตมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.47 รองลงมาคือ ด้านการศึกษามีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.16 และการแก้ไข้ปัญหา การประกอบอาชีพ เรื่องสุขภาพอนามัย โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.11, 3.02 และ 2.97 ตามลำดับ

การรับรู้ประโยชน์ด้านคุณลักษณะส่วนตัวของผู้หญิง มีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 3.15 สรุปได้ว่ามีการรับรู้ประโยชน์อยู่ในระดับปานกลาง

ตารางที่ 20 แสดงจำนวนและร้อยละ จำแนกตามระดับความมากน้อยกับการ
รับรู้ประโยชน์ด้านชีวิตและครอบครัว

การรับรู้ประโยชน์ด้าน ชีวิตและครอบครัว	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่ได้รับ
เรื่องความรัก	8.7 (28)	24.1 (78)	45.2 (146)	17.3 (56)	4.6 (15)
เรื่องการทำงาน	4.0 (13)	17.3 (56)	47.4 (153)	24.1 (78)	7.1 (23)
เรื่องเพศศึกษา	1.5 (5)	8.0 (26)	43.3 (140)	35.9 (116)	11.1 (36)
เรื่องการอบรมเลี้ยงดูบุตร	13.9 (45)	23.2 (75)	39.0 (126)	14.9 (48)	9.0 (29)

จากตารางที่ 20 พบว่า ผู้หญิงมีการรับรู้ประโยชน์ด้านชีวิตและครอบครัวในระดับปานกลาง คือ ในเรื่องความรัก ร้อยละ 45.2 เรื่องการทำงาน ร้อยละ 47.4 เรื่องเพศศึกษา ร้อยละ 43.3 และเรื่องการอบรมเลี้ยงดูบุตร ร้อยละ 39.0

ตารางที่ 21 แสดงค่าเฉลี่ย จำนวนตามการรับรู้ประโยชน์ด้านชีวิตและครอบครัว

การรับรู้ประโยชน์ด้านชีวิตและครอบครัว	ค่าเฉลี่ย	ความหมาย
เรื่องความรัก	3.15	ปานกลาง
เรื่องการทำงาน	2.87	ปานกลาง
เรื่องเพศศึกษา	2.53	ปานกลาง
เรื่องการอบรมเลี้ยงดูบุตร	3.18	ปานกลาง
รวม	2.93	ปานกลาง

จากตารางที่ 21 พบว่า ผู้ชมหญิงมีการรับรู้ประโยชน์ด้านชีวิตและครอบครัวในเรื่องการอบรมเลี้ยงดูบุตรมากที่สุดคือ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.18 รองลงมาคือเรื่องความรัก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.15 และในเรื่องการทำงาน เรื่องเพศศึกษา มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.87 และ 2.53 ตามลำดับ

การรับรู้ประโยชน์ด้านชีวิตและครอบครัวมีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 2.93 สรุปได้ว่าอยู่ในระดับปานกลาง

ตารางที่ 22 แสดงจำนวนและร้อยละ จำแนกตามระดับความมากน้อยกับการ
รับรู้ประโยชน์ด้านการมีส่วนร่วมในสังคม

การรับรู้ประโยชน์ด้าน	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่ได้รับ
การมีส่วนร่วมในสังคม					
บทบาทและค่านิยม	11.8 (38)	38.4 (124)	34.7 (112)	13.6 (44)	1.5 (5)
เศรษฐกิจ การเมือง	8.7 (28)	31.3 (101)	35.3 (114)	20.4 (66)	4.3 (14)
ศิลปวัฒนธรรม	4.3 (14)	26.9 (87)	44.3 (143)	21.4 (69)	3.1 (10)
ประวัติศาสตร์	4.0 (13)	13.6 (44)	40.2 (130)	37.2 (120)	5.0 (16)
ศาสนา	2.8 (9)	17.3 (56)	43.7 (141)	30.3 (98)	5.9 (19)
วิทยาศาสตร์เทคโนโลยี	6.2 (20)	25.1 (81)	38.1 (123)	24.1 (78)	6.5 (21)
การอนุรักษ์ธรรมชาติ	18.3 (59)	27.2 (88)	34.4 (111)	15.2 (49)	5.0 (16)
การเรือนคหกรรม	5.9 (19)	14.6 (47)	40.2 (130)	33.7 (109)	5.6 (18)
ภาษาไทย	3.4 (11)	14.9 (48)	44.0 (142)	35.0 (113)	2.8 (9)

การรับรู้ประโยชน์ด้าน การมีส่วนร่วมในสังคม	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่ได้รับ
ภาษาต่างประเทศ	1.9 (6)	9.0 (29)	35.3 (114)	45.8 (148)	8.0 (26)
การดำเนินธุรกิจ	1.2 (4)	15.8 (51)	40.6 (131)	31.9 (103)	10.5 (34)
วิชาชีพสาขาต่าง ๆ	2.8 (9)	15.8 (51)	46.4 (150)	26.9 (87)	8.0 (26)
การกีฬา	4.6 (15)	24.5 (79)	43.7 (141)	22.6 (73)	4.6 (15)
การท่องเที่ยว	5.9 (19)	31.6 (102)	38.7 (125)	20.1 (65)	3.7 (12)
เหตุการณ์ในสังคม	15.2 (49)	31.6 (102)	35.3 (114)	17.5 (37)	6.5 (21)
การคบค้าสมาคม	13.6 (44)	31.0 (100)	37.2 (120)	13.6 (44)	4.6 (15)

ศูนย์วิทยทรัพยากร

จากตารางที่ 22 พบว่า ผู้ชมหญิงมีการรับรู้ประโยชน์ด้านการมีส่วนร่วมในสังคม อยู่ในระดับปานกลางมากที่สุด คือ เรื่องวิชาชีพต่าง ๆ ร้อยละ 46.4 เรื่องภาษาไทยและศิลปวัฒนธรรม ร้อยละ 44.0 และ 44.3 เรื่องศาสนาและการกีฬา ร้อยละ 43.7 เรื่องการดำเนินธุรกิจ ร้อยละ 40.6 เรื่องคหกรรม และประวัติศาสตร์ ร้อยละ 40.2 ส่วนเรื่องอื่น ๆ มีการรับรู้อยู่ในระดับปานกลาง

ตารางที่ 23 แสดงค่าเฉลี่ย จำแนกตามการรับรู้ประโยชน์ด้านการมีส่วนร่วม
ในสังคม

การรับรู้ประโยชน์ ด้านการมีส่วนร่วมในสังคม	ค่าเฉลี่ย	ความหมาย
บทบาทค่านิยม	3.45	ปานกลาง
เศรษฐกิจ การเมือง การปกครอง	3.20	ปานกลาง
ศิลปวัฒนธรรม	3.08	ปานกลาง
ประวัติศาสตร์	2.75	ปานกลาง
ศาสนา	2.81	ปานกลาง
วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี	3.00	ปานกลาง
การอนุรักษ์ธรรมชาติ	3.39	ปานกลาง
การเรือนคหกรรม	2.81	ปานกลาง
ภาษาไทย	2.81	ปานกลาง
ภาษาต่างประเทศ	2.51	ปานกลาง
การดำเนินธุรกิจ	2.65	ปานกลาง
วิชาชีพสาขาต่าง ๆ	2.78	ปานกลาง
การกีฬา	3.02	ปานกลาง
การท่องเที่ยว	3.16	ปานกลาง
เหตุการณ์ในสังคม	3.37	ปานกลาง
การคบค้าสมาคม	3.35	ปานกลาง
รวม	3.01	ปานกลาง

จากตารางที่ 23 พบว่า ผู้ชมหญิงมีการรับรู้ประโยชน์ด้านการมีส่วนร่วมในสังคม ในเรื่องบทบาทและค่านิยมมากที่สุด คือมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.45 รองลงมาคือเรื่องการอนุรักษ์ธรรมชาติและ (3.39) เรื่องเหตุการณ์ต่างๆ (3.37) เรื่องการคบค้าสมาคม (3.35) เรื่องเศรษฐกิจการเมือง (3.20) เรื่องการท่องเที่ยว (3.16) เรื่องศิลปวัฒนธรรม (3.08) เรื่องการกีฬา (3.02) และเรื่องวิทยาศาสตร์ (3.00) ตามลำดับ

ค่าเฉลี่ยโดยรวมของการรับรู้ประโยชน์ด้านการมีส่วนร่วมในสังคม เท่ากับ 3.01 สรุปได้ว่าการรับรู้ประโยชน์อยู่ในระดับปานกลาง

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตอนที่ 4 แสดงตารางความพึงพอใจจากการเปิดรับชมละครโทรทัศน์ของผู้หญิง
ในกรุงเทพมหานคร ดังนี้

ตารางที่ 24 แสดงจำนวนและร้อยละ จำแนกตามความพึงพอใจจากการเปิด
รับชมละครโทรทัศน์เพราะเหตุผลต่าง ๆ

เหตุผลในการชม ละครโทรทัศน์	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
เพื่อความเพลิดเพลิน	45.8 (148)	36.5 (118)	13.6 (44)	3.7 (12)	0.3 (1)
เพื่อเป็นกิจวัตรประจำวัน	13.3 (43)	26.0 (84)	35.6 (115)	18.9 (61)	6.2 (20)
ช่วงเวลาสะดวก	22.3 (72)	44.9 (145)	22.9 (74)	7.4 (24)	2.5 (8)
เพื่อนำไปใช้ประโยชน์	12.1 (39)	28.8 (93)	35.0 (113)	18.6 (60)	5.6 (18)
เพื่อเป็นการพักผ่อน	26.9 (87)	36.8 (119)	23.8 (77)	7.7 (25)	4.6 (15)
เพื่อหลีกเลี่ยงความเบื่อหน่าย	21.7 (70)	27.9 (90)	31.9 (103)	14.6 (47)	4.0 (13)
เพื่อใช้แก้ปัญหาชีวิต	13.3 (43)	19.5 (63)	38.1 (123)	20.1 (65)	9.0 (29)

จากตารางที่ 24 พบว่า ผู้ชมหญิงมีความพึงพอใจจากการเปิดรับชมละครโทรทัศน์เพื่อความเพลิดเพลินบันเทิงในระดับมากที่สุดเป็นอันดับที่หนึ่งคือ ร้อยละ 45.8 รองลงมาคือระดับมาก ร้อยละ 36.5 ระดับปานกลาง 13.6 และในระดับน้อยกับน้อยที่สุดร้อยละ 3.7 และร้อยละ 0.3 ตามลำดับ

ความพึงพอใจจากการชมละครโทรทัศน์เพื่อเป็นกิจวัตรประจำวัน อยู่ในระดับปานกลางมากที่สุดคือร้อยละ 35.6 รองลงมาคือระดับมาก ระดับมากที่สุด ระดับน้อย และระดับน้อยที่สุด คือ ร้อยละ 26.0 ร้อยละ 18.9 ร้อยละ 13.3 และร้อยละ 6.2 ตามลำดับ

ความพึงพอใจจากการชมละครโทรทัศน์เพราะช่วงเวลาสะดวก อยู่ในระดับมากเป็นอันดับหนึ่งคือร้อยละ 44.9 รองลงมาคือระดับปานกลาง ระดับมากที่สุด ระดับน้อย และระดับน้อยที่สุด คือ ร้อยละ 22.9 ร้อยละ 22.3 ร้อยละ 7.4 และร้อยละ 2.5 ตามลำดับ

ความพึงพอใจจากการเปิดรับชมละครเพื่อนำไปใช้ประโยชน์ อยู่ในระดับปานกลางมากเป็นอันดับหนึ่งคือ ร้อยละ 35.0 รองลงมาคือระดับมาก ระดับน้อย ระดับมากที่สุด และระดับน้อยที่สุด คือ ร้อยละ 28.8 ร้อยละ 18.6 ร้อยละ 12.1 และร้อยละ 5.6 ตามลำดับ

ความพึงพอใจจากการเปิดรับชมละครโทรทัศน์เพื่อเป็นการพักผ่อนอยู่ในระดับมากเป็นอันดับหนึ่งคือร้อยละ 36.8 รองลงมาคือระดับมากที่สุด (26.9) ระดับปานกลาง (23.8) ระดับน้อย (7.7) และระดับน้อยที่สุด (4.6) ตามลำดับ

ความพึงพอใจจากการเปิดรับชมละครโทรทัศน์เพื่อหลีกเลี่ยงความ-
 เบื่อหน่าย อยู่ในระดับปานกลางมากเป็นอันดับหนึ่งคือ ร้อยละ 31.9 รองลง
 มาคือระดับมาก (27.9) ระดับมากที่สุด (21.7) ระดับน้อย (14.6) และ
 ระดับน้อยที่สุด (4.0) ตามลำดับ

ความพึงพอใจจากการเปิดรับชมละครโทรทัศน์เพื่อแก้ไขปัญหาชีวิตอยู่
 ในระดับปานกลางมากที่สุด คือ ร้อยละ 38.1 รองลงมากคือระดับน้อย (20.1)
 ระดับมาก (19.5) ระดับมากที่สุด (13.3) และระดับน้อยที่สุด (9.0) ตาม
 ลำดับ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 25 แสดงค่าเฉลี่ย จำแนกตามความพึงพอใจจากการชมละครโทรทัศน์

ความพึงพอใจ	ค่าเฉลี่ย	ความหมาย
ผลิตเพลินบันเทิง	4.24	มาก
เป็นกิจวัตรประจำวัน	3.21	ปานกลาง
ช่วงเวลาสะดวก	3.77	มาก
การนำไปใช้ประโยชน์	3.23	ปานกลาง
เป็นการพักผ่อน	3.74	มาก
หลีกเลี่ยงความเบื่อ	3.49	ปานกลาง
แก้ไขปัญหาชีวิต	3.08	ปานกลาง
รวม	3.54	มาก

จากตารางที่ 25 พบว่า ความพึงพอใจจากการเปิดรับชมละครโทรทัศน์เพื่อความเพลิดเพลินมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.24 จัดอยู่ในระดับมีความพึงพอใจมาก รองลงมาคือ เป็นช่วงเวลาสะดวก เป็นการพักผ่อน เพื่อหลีกเลี่ยงความเบื่อ เพื่อการนำไปใช้ประโยชน์ เพื่อเป็นกิจวัตรประจำวัน และเพื่อแก้ไขปัญหาวิต โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.77, 3.74, 3.49, 3.23, 3.21 และ 3.08 ตามลำดับ

ความพึงพอใจจากการเปิดรับชมละครโทรทัศน์ มีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 3.54 สรุปได้ว่ามีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก

ตอนที่ 5 การทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐานข้อที่ 1 ปัจจัยทางประชากร พฤติกรรมการรับชมละครโทรทัศน์ การรับรู้ประโยชน์และความพึงพอใจที่ได้รับจากการรับชมละครโทรทัศน์ของผู้หญิงมีความสัมพันธ์กัน

ตารางที่ 26 แสดงค่าสหสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางประชากรกับความพึงพอใจที่ได้รับจากการรับชมละครโทรทัศน์

ปัจจัยทางประชากร	ค่าสหสัมพันธ์ (r)
อายุ	-.078
ระดับการศึกษา	-.084
ภูมิลำเนาเดิม* กรุงเทพมหานคร	-.094
ภาคกลาง	.085
ภาคเหนือ	-.003
ภาคใต้	-.064
ภาคตะวันออก	-.012
ภาคตะวันตก	.048
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	.115*

ปัจจัยทางประชากร		ค่าสหสัมพันธ์ (r)
อาชีพ*	แม่บ้าน	.051
	รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ	-.165**
	พนักงานบริษัท	-.014
	ธุรกิจส่วนตัว	.039
	รับจ้าง	-.007
	นักศึกษา	.162**
รายได้		-.143**
สถานภาพ*	โสด	.022
	หย่าร้าง	.063
	แต่งงาน	-.071
	แยกกันอยู่	.074

* ได้เปลี่ยนตัวแปรนี้เป็นตัวแปรหุ่น (Dummy Variable)

* $P < .05$

** $P < .01$

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

จากตารางที่ 26 พบว่า ปัจจัยทางประชากรในเรื่อง

- ภูมิลาเนาเดิม ภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความพึงพอใจที่ได้รับจากการชมละครโทรทัศน์ที่ระดับนัยสำคัญ .05 กล่าวคือ ผู้ชมหญิงที่มีภูมิลาเนาเดิมในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จะมีความพึงพอใจที่ได้รับจากการชมละครโทรทัศน์มาก แต่ความสัมพันธ์ที่พบอยู่ในระดับต่ำมาก (ค่าสหสัมพันธ์เท่ากับ .115)

- อาชีพ พบว่า อาชีพนักศึกษามีความสัมพันธ์ทางบวกกับความพึงพอใจที่ได้รับจากการชมละครโทรทัศน์ ที่ระดับนัยสำคัญ .01 กล่าวคือ การเป็นนักศึกษา จะมีความพึงพอใจที่ได้รับจากการชมละครโทรทัศน์มาก แต่ความสัมพันธ์ที่พบอยู่ในระดับต่ำมาก (ค่าสหสัมพันธ์เท่ากับ .162)

สำหรับอาชีพรับราชการหรือรัฐวิสาหกิจ มีความสัมพันธ์ทางลบกับความพึงพอใจที่ได้รับจากการชมละครโทรทัศน์ ที่ระดับนัยสำคัญ .01 กล่าวคือ ผู้ที่รับราชการหรือรัฐวิสาหกิจ จะมีความพึงพอใจที่ได้รับจากการชมละครน้อยกว่าอาชีพอื่น ความสัมพันธ์ที่พบอยู่ในระดับต่ำมาก (ค่าสหสัมพันธ์เท่ากับ -.165)

- ระดับรายได้ พบว่า ระดับรายได้ มีความสัมพันธ์ทางลบกับความพึงพอใจที่ได้รับจากการชมละครโทรทัศน์ ที่ระดับนัยสำคัญ .01 กล่าวคือ ผู้ที่มีระดับรายได้ต่ำ จะมีความพึงพอใจมาก แต่ความสัมพันธ์ที่พบอยู่ในระดับต่ำมาก (ค่าสหสัมพันธ์เท่ากับ -.143)

ตารางที่ 27 แสดงค่าสหสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการรับชมละครโทรทัศน์กับความพึงพอใจที่ได้รับจากการชมละคร

พฤติกรรมการรับชม	ค่าสหสัมพันธ์ (r)
ความบ่อยครั้งและระยะเวลาในการรับชม	.209***
การนำไปสนทนากับบุคคลต่าง ๆ	.329***

***p < .001

จากตารางที่ 27 พบว่า พฤติกรรมการรับชมละครโทรทัศน์ มีความสัมพันธ์ทางบวก กับความพึงพอใจที่ได้รับจากการชมละครโทรทัศน์ ที่ระดับนัยสำคัญ .001

กล่าวคือ การที่มีพฤติกรรมการเปิดรับบ่อยครั้งและระยะเวลาในการรับชมสูง จะมีความพึงพอใจที่ได้รับจากการชมละครโทรทัศน์มาก โดยมีความสัมพันธ์ค่อนข้างต่ำ (ค่าสหสัมพันธ์เท่ากับ .209)

และการที่มีพฤติกรรมนำสิ่งที่ได้รับจากการชมละครโทรทัศน์ไปสนทนากับบุคคลต่าง ๆ มาก จะมีความพึงพอใจที่ได้รับจากการชมละครโทรทัศน์มากด้วย โดยมีความสัมพันธ์ค่อนข้างน้อยต่ำ (ค่าสหสัมพันธ์เท่ากับ .329)

ตารางที่ 28 แสดงค่าสหสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ประโยชน์และความพึงพอใจ
ที่ได้รับจากการชมละครโทรทัศน์

การรับรู้ประโยชน์	ค่าสหสัมพันธ์ (r)
ด้านคุณลักษณะส่วนตัว	.285**
ด้านชีวิตและครอบครัว	.168**
ด้านการมีส่วนร่วมในสังคม	.387**

** $p < .01$

จากตารางที่ 28 พบว่า การรับรู้ประโยชน์มีความสัมพันธ์ทางบวก
กับความพึงพอใจที่ได้รับจากการชมละครโทรทัศน์ ที่ระดับนัยสำคัญ .01

กล่าวคือ การรับรู้ประโยชน์ด้านคุณลักษณะส่วนตัวมีมาก จะมีความ-
พึงพอใจที่ได้รับจากการชมละครโทรทัศน์มาก โดยมีความสัมพันธ์ค่อนข้างต่ำ
(ค่าสหสัมพันธ์เท่ากับ .285)

ถ้ามีการรับรู้ประโยชน์ด้านชีวิตและครอบครัวมาก จะมีความพึงพอใจ
ที่ได้รับจากการชมละครโทรทัศน์มากด้วย โดยมีความสัมพันธ์ค่อนข้างต่ำ
(ค่าสหสัมพันธ์เท่ากับ .168)

และถ้ามีการรับรู้ประโยชน์ด้านการมีส่วนร่วมในสังคมมาก จะมีความ
พึงพอใจที่ได้รับจากการชมละครโทรทัศน์มากด้วยเช่นกัน โดยมีความสัมพันธ์ค่อนข้าง
ต่ำ (ค่าสหสัมพันธ์เท่ากับ .387)

ตารางที่ 29 แสดงค่าสหสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางประชากรกับการรับรู้
ประโยชน์ด้านคุณลักษณะส่วนตัว

ปัจจัยทางประชากร		ค่าสหสัมพันธ์ (r)
อายุ		-.024
ระดับการศึกษา		.010
ภูมิลำเนาเดิม [#]	กรุงเทพมหานคร	.040
	ภาคกลาง	.062
	ภาคเหนือ	-.078
	ภาคใต้	-.042
	ภาคตะวันออก	-.058
	ภาคตะวันตก	.003
	ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	-.004
อาชีพ [#]	แม่บ้าน	-.038
	รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ	.047
	พนักงานบริษัท	-.016
	ธุรกิจส่วนตัว	-.097
	รับจ้าง	-.025
	นักศึกษา	.070

ปัจจัยทางประชากร		ค่าสหสัมพันธ์ (r)
รายได้		-.019
สถานภาพ*	โสด	.090
	หย่าร้าง	-.050
	แต่งงาน	-.038
	แยกกันอยู่	-.100

* ได้เปลี่ยนตัวแปรนี้เป็นตัวแปรหุ่น (Dummy Variable)

P < .05

จากตารางที่ 29 พบว่า ปัจจัยทางประชากรในด้านอายุ ระดับการศึกษา ภูมิลำเนาเดิม อาชีพ รายได้และสถานภาพทางครอบครัว ไม่มีความสัมพันธ์กับการรับรู้ประโยชน์ด้านคุณลักษณะส่วนตัวจากการเปิดรับชมละครโทรทัศน์ของผู้หญิงในกรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 30 แสดงค่าสหสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการรับชมละครโทรทัศน์และความพึงพอใจที่ได้กับการรับรู้ประโยชน์ด้านคุณลักษณะส่วนตัว

พฤติกรรมการรับชม	ค่าสหสัมพันธ์ (r)
ความบ่อยครั้งและระยะเวลาในการรับชม	.208***
การนำไปสนทนากับบุคคลต่าง ๆ	.239***
ความพึงพอใจที่ได้รับ	.285***

*** $p < 0.001$

จากตารางที่ 30 พบว่า พฤติกรรมการรับชมละครโทรทัศน์ มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการรับรู้ประโยชน์ด้านคุณลักษณะส่วนตัว โดยพฤติกรรมการเปิดรับชมด้านความบ่อยครั้งและระยะเวลา มีค่าสหสัมพันธ์เท่ากับ .208 การนำไปสนทนากับบุคคลต่าง ๆ มีค่าสหสัมพันธ์เท่ากับ .239 และความพึงพอใจที่ได้รับจากการเปิดรับชมละครโทรทัศน์ มีค่าสหสัมพันธ์เท่ากับ .285 ที่ระดับนัยสำคัญ .001

กล่าวคือ การมีพฤติกรรมการเปิดรับชมด้านความบ่อยครั้ง และระยะเวลา มาก การนำสิ่งที่ได้รับจากการชมละครโทรทัศน์ไปสนทนากับบุคคลต่าง ๆ มากและมีความพึงพอใจที่ได้รับมาก จะมีการรับรู้ประโยชน์ด้านคุณลักษณะส่วนตัว มากด้วยเช่นกัน

ตารางที่ 31 แสดงค่าสหสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางประชากรกับการรับรู้ประโยชน์ด้านชีวิตและครอบครัว

ปัจจัยทางประชากร		ค่าสหสัมพันธ์ (r)
อายุ		.009
ระดับการศึกษา		.170*
ภูมิลำเนาเดิม*	กรุงเทพมหานคร	.105
	ภาคกลาง	-.048
	ภาคเหนือ	.048
	ภาคใต้	.083
	ภาคตะวันออก	.050
	ภาคตะวันตก	-.028
	ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	-.128*
อาชีพ*	แม่บ้าน	-.080
	รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ	.105
	พนักงานบริษัท	-.101
	ธุรกิจส่วนตัว	-.068
	รับจ้าง	.062
	นักศึกษา	.047

ปัจจัยทางประชากร		ค่าสหสัมพันธ์ (r)
รายได้		.056
สถานภาพ*	โสด	.017
	หย่าร้าง	-.191*
	แต่งงาน	.100
	แยกกันอยู่	-.129*

* ได้เปลี่ยนตัวแปรนี้เป็นตัวแปรหุ่น (Dummy Variable)

* $P < .05$

จากตารางที่ 31 พบว่า ปัจจัยทางประชากรในเรื่องระดับการศึกษา ภูมิภาคเดิมนอกเหนือจากตะวันออกเฉียงเหนือ สถานภาพครอบครัวที่หย่าร้าง และสถานภาพครอบครัวที่แยกกันอยู่ มีความสัมพันธ์กับการรับรู้ประโยชน์ในด้านชีวิตและครอบครัว โดยมีค่าสหสัมพันธ์เท่ากับ .170, -.128, -.191 และ -.129 ตามลำดับ ที่ระดับนัยสำคัญ .05 โดยระดับการศึกษามีความสัมพันธ์ทางบวก ส่วนภูมิภาคเดิมนอกเหนือจากตะวันออกเฉียงเหนือ สถานภาพครอบครัวที่หย่าร้างและแยกกันอยู่ มีความสัมพันธ์ทางลบ กล่าวคือ การมีระดับการศึกษาสูง จะมีการรับรู้ประโยชน์ด้านชีวิตและครอบครัวมาก

และการมีภูมิภาคเดิมนอกเหนือจากตะวันออกเฉียงเหนือ สถานภาพครอบครัวที่หย่าร้างและแยกกันอยู่จะมีการรับรู้ประโยชน์ด้านชีวิตและครอบครัวที่น้อยลง

ตารางที่ 32 แสดงค่าสหสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการรับชมละครโทรทัศน์และความพึงพอใจที่ได้กับการรับรู้ประโยชน์ด้านชีวิตและครอบครัว

พฤติกรรมการรับชม	ค่าสหสัมพันธ์ (r)
ความบ่อยครั้งและระยะเวลาในการรับชม	-.014
การนำไปสนทนากับบุคคลต่าง ๆ	.154*
ความพึงพอใจที่ได้รับ	.168*

* $p < .05$

จากตารางที่ 32 พบว่า พฤติกรรมการรับชมละครโทรทัศน์มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการรับรู้ประโยชน์ด้านชีวิตและครอบครัว โดยพฤติกรรมการนำไปสนทนากับบุคคลต่างๆ มีค่าสหสัมพันธ์เท่ากับ .154 ความพึงพอใจที่ได้รับมีค่าสหสัมพันธ์เท่ากับ .168 ที่ระดับนัยสำคัญ .05

กล่าวคือ การมีพฤติกรรมการนำสิ่งที่ได้รับจากการชมละครไปสนทนากับบุคคลต่าง ๆ มาก และมีความพึงพอใจมาก จะมีการรับรู้ประโยชน์ด้านชีวิตและครอบครัวมาก

พฤติกรรมการเปิดรับชมละครโทรทัศน์ ในเรื่องของความบ่อยครั้งและระยะเวลาในการรับชม ไม่มีความสัมพันธ์กับการรับรู้ประโยชน์ด้านชีวิตและครอบครัว ที่ระดับนัยสำคัญ .05

ตารางที่ 33 แสดงค่าสหสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางประชากรกับการรับรู้
ประโยชน์ด้านการมีส่วนร่วมในสังคม

ปัจจัยทางประชากร		ค่าสหสัมพันธ์ (r)
อายุ		-.121 ^{**}
ระดับการศึกษา		-.031
ภูมิลำเนาเดิม ^{**}	กรุงเทพมหานคร	-.031
	ภาคกลาง	.074
	ภาคเหนือ	.034
	ภาคใต้	-.064
	ภาคตะวันออก	.053
	ภาคตะวันตก	.022
	ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	.006
อาชีพ ^{**}	แม่บ้าน	-.103
	รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ	-.006
	พนักงานบริษัท	-.035
	ธุรกิจส่วนตัว	-.091
	รับจ้าง	-.003
	นักศึกษา	.175 ^{**}

ปัจจัยทางประชากร		ค่าสหสัมพันธ์ (r)
รายได้		-.119*
สถานภาพ*	โสด	.135*
	หย่าร้าง	-.027
	แต่งงาน	-.090
	แยกกันอยู่	-.086

* ได้เปลี่ยนตัวแปรนี้เป็นตัวแปรหุ่น (Dummy Variable)

* $P < .05$

จากตารางที่ 33 พบว่า ปัจจัยทางประชากรในเรื่องอายุ อาชีพ นักศึกษา ระดับรายได้ และสถานภาพโสด มีความสัมพันธ์กับการรับรู้ประโยชน์ ในด้านการมีส่วนร่วมในสังคม ที่ระดับนัยสำคัญ .05

กล่าวคือ การมีอายุน้อยจะมีการรับรู้ประโยชน์ในด้านการมีส่วนร่วม ในสังคมมาก โดยมีความสัมพันธ์ค่อนข้างต่ำ (ค่าสหสัมพันธ์เท่ากับ -.121)

การเป็นนักศึกษา จะมีการรับรู้ประโยชน์ด้านการมีส่วนร่วมในสังคม มาก โดยมีความสัมพันธ์ค่อนข้างต่ำ (ค่าสหสัมพันธ์เท่ากับ .175)

การมีสถานภาพโสด จะมีการรับรู้ประโยชน์ในด้านการมีส่วนร่วมใน สังคมมาก โดยมีความสัมพันธ์ค่อนข้างต่ำ (ค่าสหสัมพันธ์เท่ากับ .135)

และระดับรายได้ที่ต่ำ จะมีการรับรู้ประโยชน์ในด้านการมีส่วนร่วมใน สังคมมาก ซึ่งมีความสัมพันธ์ค่อนข้างต่ำ (ค่าสหสัมพันธ์เท่ากับ -.119)

ตารางที่ 34 แสดงค่าสหสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการรับชมละครโทรทัศน์และความพึงพอใจที่ได้กับการรับรู้ประโยชน์ด้านการมีส่วนร่วมในสังคม

พฤติกรรมการรับชม	ค่าสหสัมพันธ์ (r)
ความบ่อยครั้งและระยะเวลาในการรับชม	.165**
การนำไปสนทนากับบุคคลต่าง ๆ	.236**
ความพึงพอใจที่ได้รับ	.387**

** $p < .01$

จากตารางที่ 34 พบว่า พฤติกรรมการรับชมละครโทรทัศน์ มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการรับรู้ประโยชน์ด้านการมีส่วนร่วมในสังคม โดยพฤติกรรมการรับชมด้านความบ่อยครั้งและระยะเวลา มีค่าสหสัมพันธ์เท่ากับ .165 พฤติกรรมการรับชมด้านการนำไปสนทนากับบุคคลต่าง ๆ มีค่าสหสัมพันธ์เท่ากับ .236 และความพึงพอใจที่ได้รับจากการชมละคร มีค่าสหสัมพันธ์เท่ากับ .387 ที่ระดับนัยสำคัญ .01

กล่าวคือ การมีพฤติกรรมการรับชมด้านความบ่อยครั้งและระยะเวลา มาก การนำเอาสิ่งที่ได้รับจากการชมละครโทรทัศน์ไปสนทนากับบุคคลต่าง ๆ มาก และมีความพึงพอใจมาก จะมีการรับรู้ประโยชน์ด้านการมีส่วนร่วมในสังคมมากด้วย

สมมติฐานข้อที่ 2 ปัจจัยทางประชากร พฤติกรรมการรับชมละครโทรทัศน์ และ การรับรู้ประโยชน์ สามารถร่วมกันอธิบายความพึงพอใจจาก การชมละครโทรทัศน์ของผู้หญิงได้

ตารางที่ 35 แสดงการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ เมื่อใช้ความพึงพอใจเป็นตัวแปรตาม

ตัวแปรอิสระ	R	R ²	R ² _{change}	B	Beta	T
การมีส่วนร่วมในสังคม	.3871	.1498	.1498	.4632	.3871	7.521**
การสนทนากับต่าง ๆ	.4393	.1930	.0432	.2441	.2120	4.136**
อาชีพรับราชการ/รัฐวิสาหกิจ	.4664	.2175	.0245	-.2262	-.1568	-3.164**
การเปิดรับชมละคร	.4880	.2382	.0207	.0140	.1460	2.936**
ค่าคงที่				1.5775		7.041

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

$$F = 24.8563^{**} (P < .01)$$

จากตารางที่ 35 พบว่า การมีส่วนร่วมในสังคม การสนทนากับบุคคล อาชีพรับราชการ/รัฐวิสาหกิจ และการเปิดรับชมละคร สามารถร่วมกันอธิบายถึง ความพึงพอใจจากการเปิดรับชมละครโทรทัศน์ได้อย่างมีนัยสำคัญที่ .01 โดย

ร่วมกันอธิบายได้ประมาณร้อยละ 23.8 ตัวแปรที่สามารถอธิบายได้มากที่สุด คือ การมีส่วนร่วมในสังคมสามารถอธิบายได้ประมาณร้อยละ 15.0 เมื่อเพิ่มตัวแปรด้านการสนทนากับบุคคลต่าง ๆ สามารถร่วมอธิบายได้เพิ่มเป็นร้อยละ 19.3 เมื่อเพิ่มตัวแปรอาชีพราชการ/รัฐวิสาหกิจ สามารถร่วมอธิบายได้เพิ่มเป็นร้อยละ 21.7 และเมื่อเพิ่มตัวแปรการเปิดรับชมละครสามารถร่วมกันอธิบายได้ทั้งหมด 23.8 ตามลำดับ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สมมติฐานข้อที่ 3 ปัจจัยทางประชากร พฤติกรรมการรับชมละครโทรทัศน์และ ความพึงพอใจสามารถร่วมกันอธิบายการรับรู้ประโยชน์จาก ละครโทรทัศน์ของผู้หญิงได้

ตารางที่ 36 แสดงการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณเมื่อใช้การรับรู้ประโยชน์ด้าน คุณลักษณะส่วนตัวเป็นตัวแปรตาม

ตัวแปรอิสระ	R	R ²	R ² _{change}	B	Beta	T
ความพึงพอใจที่ ได้รับ	.2850	.0812	.0812	.3006	.2850	5.336**
การเปิดรับชม ละคร	.3228	.1042	.0230	.0156	.1550	2.869**
การสนทนากับ บุคคลต่าง ๆ ค่าคงที่	.3468	.1202	.0160	.1604	.1321	2.418**
				1.6543		6.857

ศูนย์วิทยทรัพยากร
F = 14.5829 ** (P < .01)

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

จากตารางที่ 36 พบว่า ความพึงพอใจที่ได้รับ การเปิดรับชมละคร และการสนทนากับบุคคลต่าง ๆ สามารถร่วมกันอธิบายถึงการรับรู้ประโยชน์ด้าน คุณลักษณะส่วนตัวจากการเปิดรับชมละครโทรทัศน์ได้อย่างมีนัยสำคัญที่ .01 โดย ร่วมกันอธิบายได้ประมาณ ร้อยละ 12.0 โดยตัวแปรที่สามารถอธิบายได้มาก

ที่สุด คือ ความพึงพอใจที่ได้รับอธิบายได้ ร้อยละ 8.1 เมื่อเพิ่มตัวแปรด้านการเปิดรับชมละคร สามารถร่วมกันอธิบายได้เพิ่มเป็นร้อยละ 10.4 และเมื่อเพิ่มตัวแปรด้านการสนทนากับบุคคลต่าง ๆ สามารถร่วมกันอธิบายได้ประมาณร้อยละ 12.0 ตามลำดับ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 37 แสดงการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณเมื่อใช้การรับรู้ประโยชน์ด้านชีวิตและครอบครัวเป็นตัวแปรตาม

ตัวแปรอิสระ	R	R ²	R ² _{change}	B	Beta	T
ความพึงพอใจที่ได้รับ	.1677	.0281	.0281	.1800	.1677	3.052**
การมีภูมิลำเนาเดิมอยู่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	.2241	.0502	.0221	-.5493	-.1496	-2.732**
อาชีพรับราชการ/รัฐวิสาหกิจ	.2540	.0645	.0143	.1888	.1219	2.212**
ค่าคงที่				2.1257		9.802

$$F = 7.3546^{**} \quad (P < .01)$$

จากตารางที่ 37 พบว่า ความพึงพอใจที่ได้รับ การมีภูมิลำเนาเดิมอยู่ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ อาชีพรับราชการ/รัฐวิสาหกิจ สามารถร่วมกันอธิบายถึงการรับรู้ประโยชน์ด้านชีวิตและครอบครัว จากการเปิดรับชมละครโทรทัศน์ได้อย่างมีนัยสำคัญที่ .01 โดยร่วมกันอธิบายได้ประมาณ ร้อยละ 6.4 ตัวแปรที่สามารถอธิบายได้มากที่สุดคือ ความพึงพอใจที่ได้รับสามารถอธิบายได้ประมาณร้อยละ 2.8 เมื่อเพิ่มตัวแปรด้านภูมิลำเนาเดิมในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ สามารถร่วมกันอธิบายได้เพิ่มเป็นร้อยละ 5.0 และเมื่อเพิ่มตัวแปรอาชีพรับราชการ/รัฐวิสาหกิจ สามารถร่วมกันอธิบายได้ทั้งหมดประมาณ ร้อยละ 6.4 ตามลำดับ

ตารางที่ 38 แสดงการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณเมื่อใช้การรับรู้ประโยชน์ด้านการมีส่วนร่วมในสังคมเป็นตัวแปรตาม

ตัวแปรอิสระ	R	R ²	R ² _{change}	B	Beta	T
ความพึงพอใจที่ได้รับ	.3871	.1498	.1498	.3235	.3871	7.533 [*]
อาชีพนักศึกษา	.4035	.1628	.0130	.1660	.1154	2.230 [*]
การสนทนากับบุคคล	.4158	.1729	.0101	.1008	.1048	1.976 [*]
ค่าคงที่				1.6931		9.232

$$F = 22.2979^* \quad (P < .05)$$

จากตารางที่ 38 พบว่า ความพึงพอใจที่ได้รับ อาชีพนักศึกษาและการสนทนากับบุคคลต่าง ๆ สามารถร่วมกันอธิบายถึงการรับรู้ประโยชน์ด้านการมีส่วนร่วมในสังคม จากการเปิดรับชมละครโทรทัศน์ ได้อย่างมีนัยสำคัญที่ .05 โดยร่วมกันอธิบายได้ประมาณ ร้อยละ 17.3 ตัวแปรที่สามารถอธิบายได้มากที่สุด คือ ความพึงพอใจที่ได้รับสามารถอธิบายได้ประมาณร้อยละ 15.0 เมื่อเพิ่มตัวแปรด้านอาชีพนักศึกษาสามารถร่วมกันอธิบายได้เพิ่มเป็นร้อยละ 16.3 และเมื่อเพิ่มตัวแปรด้านการสนทนากับบุคคลต่าง ๆ สามารถร่วมกันอธิบายได้ทั้งหมดประมาณร้อยละ 17.3 ตามลำดับ